

متن پرسش

باسلام در غیر انبیا و معصومین، ظاهرا سیر تکامل معنوی وجود دارد. یعنی طول عمر زندگی دنیایی بستری برای رشد معنوی و قرب آنهاست. مثلا آیت الله بهجت در ۴۰ سالگی بیشتر از ۳۰ سالگی تکامل معنوی و قرب الهی دارند. یعنی در غیر معصومین، انسانها در طول عمر، با عمل به دستورات الهی، هر روز بر درجات معنوی و قرب الهی شان افزوده می شود. مثلا آیت الله قاضی در ۵۰ سالگی چندین برابر ۲۰ سالگی شان رشد معنوی و مقامات دارند. حال سوال اینست در مورد انبیا و ۱۴ معصوم به چه شکل است. آیا آنها هم در بستر زمان رشد می کنند یا اینکه از همان اولین روز حضور در دنیا در انتهای مقام معنوی و تکوینی خود قرار دارند. مثلا حضرت زهرا (س) در یک روزگی با ده سالگی با ۱۸ سالگی به لحاظ مقام تکوینی و قرب الهی تفاوت دارند؟ آیا عمل به دستورات شریعت توسط معصومین و انبیا سبب رشد معنوی آنها می شود یا صرفا موجب حفظ آنها در همان مقام معنوی که در همان روز نخست حضور در دنیا داشتند می شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این بحث را بحمدالله در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» داشته ایم. عصمت ائمه «علیهم السلام» موهبی است. یعنی کمال انسانی را به آنها می دهند و آنها باید در طول عمر آن را حفظ کنند و کمال آنها به حفظ آن عصمت است که کار فوق العاده مشکلی است. زیرا در عین داشتن خصوصیات انسانی، مثل غضب و شهوت باید آن عصمت را حفظ کنند. بر عکس ملائکه که عصمت آنها با ابعاد بشری روبه رو نیست. موفق باشید